

Panelbe zárva - második nap

Baráth Noémi - 2020-03-19 19:48:42

Március 19.

A mai napot elég szétszórtan kezdtem.

Bolyongtam a falak között valamiféle célt keresve. Az épület ezúttal csendes volt, mint egy hétvégén. Lány zene szűrődött át a falakon, nevetgélés. Talán társasoztak is.

Annyira próbáltam mit kezdeni magammal az üres lakásban, hogy teljesen elfelejtettem a reggeli kávé, így a pár órás aktivitás után bealudtam. Arra ébredtem, hogy orvoshoz kéne mennem. Ilyenkor... Súlyos mérlegelésbe kezdtem, tényleg akkora-e a bajom, hogy megkockáztassam azt a sok embert a váróban - nem, nem koronavírus-gyanúsak a tüneteim. Végül itthon maradtam. Remélem, ha hétvégén előjön valami panasz, lesz még esélyem jövő héten elmenni vizsgálatra. Még az orvos se tudja erre a választ.

Felmentem a netre. Először csak híreket olvastam, aztán elindult egy lavina: nem csak én kerestem fel online a barátaimat, ők is sorra írtak, mi van velem. A monitor előtt meglepő módon sikerült néhányukkal olyan meghitt beszélgetésekbe bonyolódnom, melyekre face to face is ritkán kerül sor. Megnyugtató a tudat, hogy így foglalkozunk egymással.

Aztán megint semmi. A páromnak még be kell járnia a munkahelyére. Azt mondja, ott is nagy a csend. Mindenhol várják, mi sült ki abból, ha most vigyázunk magunkra. Vigyáztok magatokra ti is, ugye?

Ha van kedvetek, játszhatnánk szóláncot. Kezdem: szilvászukta.